

Zorginstituut Nederland

201900607

> Retouradres Postbus 320, 1110 AH Diemen

Aan de Geschillencommissie van
Stichting Klachten en Geschillen Zorgverzekeringen (SKGZ)
T.a.v. de heer
Postbus 291
3700 AG ZEIST

Zorginstituut Nederland
Zorg I

Willem Dudokhof 1
1112 ZA Diemen
Postbus 320
1110 AH Diemen
www.zorginstituutnederland.nl
info@zinl.nl

T +31 (0)20 797 85 55

Contactpersoon
J. S. Jacobs

2019045409

Datum 30 september 2019
Betreft Advies als bedoeld in artikel 114 Zorgverzekeringswet

Zaaknummer
2019039041

Onze referentie
2019045409

Uw referentie
201900607

Uw brief van
25 juli 2019

Geachte voorzitter, commissie,

U hebt op 25 juli 2019 aan Zorginstituut Nederland (het Zorginstituut) advies gevraagd als bedoeld in artikel 114, derde lid Zorgverzekeringswet (Zvw). Verzoeker en verweerder hebben een geschil over de vergoeding van het aanbrengen van twee implantaten in de onderkaak.

Bij uw adviesaanvraag hebt u ons ook een kopie van het dossier gestuurd, maar een verslag van de hoorzitting ontbreekt nog. Het Zorginstituut brengt daarom een voorlopig advies uit, dat nog aangepast kan worden als uit het verslag van de hoorzitting nieuwe feiten of omstandigheden naar voren komen.

In artikel 10 van de tussen partijen overeengekomen zorgverzekering is de aanspraak op mondzorg omschreven. Dit komt overeen met hetgeen daarover bij en krachtens de Zorgverzekeringswet is bepaald.

Vooraf merkt het Zorginstituut nog op dat zijn adviestaak beperkt is tot de vraag of verzoeker aanspraak heeft op een verstrekking of een vergoeding op grond van de basisverzekering. Het advies van het Zorginstituut kan dus geen betrekking hebben op een beslissing van verweerder op basis van de aanvullende verzekering of coulance.

Casus

Verzoekster heeft Diabetes type I. Als gevolg daarvan is het kaakbot op enkele plekken aan het terug trekken. Verzoekster mist in de onder en bovenkaak tanden en kiezen zodat zij genoodzaakt is om over te gaan op een kunstgebit. De behandelend tandarts heeft een klikgebit aangeraden omdat een onder prothese niet goed zou blijven zitten aangezien een gedeelte van de onderkaak sterk is geslonken en het kaakbot aan de linkerzijde is teruggetrokken. De behandelend tandarts heeft aangegeven dat de implantaten gelijk geplaatst dienen te worden na de tractie. Als dit niet gebeurt bestaat de kans dat het kaakbot zich zo ver heeft teruggetrokken dat er eerst botopbouw in de kaak moet worden aangebracht.

Doordat verzoekster 31 jaar diabetisch mellitus heeft gaat dit proces van bot terugtrekking vele malen sneller volgens verzoekster en de behandelend tandarts.

Zorginstituut Nederland
Zorg I

Verweerder heeft de aanvraag voor het aanbrengen van twee implantaten in de onderkaak afgewezen. Verweerder voert hierbij aan dat de kaak van verzoekster niet tandeloos is en bovendien niet zo laag dat na totaal extractie geen prothese te maken zou zijn.

Datum
30 september 2019
Onze referentie
2019045409

Juridisch kader

Ingevolge artikel 2.7 van het Besluit zorgverzekering (Bzv) maakt tandheelkundige zorg voor volwassenen geen onderdeel uit van de te verzekeren prestaties krachtens de Zvw. Dit is slechts anders als sprake is van een situatie als beschreven in het eerste, tweede, derde en vijfde lid van genoemd artikel.

Tandheelkundige beoordeling

Na kennisneming van het geschil heeft het Zorginstituut dit dossier voor een beoordeling voorgelegd aan zijn tandheelkundig adviseur. Deze heeft de stukken bestudeerd en deelt het volgende mee.

Tandheelkundige hulp voor volwassen verzekerden maakt geen deel uit van de te verzekeren prestatie krachtens de Zvw. Dit kan slechts anders zijn bij een indicatie tot bijzondere tandheelkundige hulp. Daartoe moet sprake zijn van een ernstige aandoening van het tand-kaak-mondstelsel, waarbij de bijzondere hulp noodzakelijk is om de verzekerde een tandheelkundige functie te laten behouden die gelijkwaardig is aan die van iemand zonder de betreffende ernstige aandoening. Voor aanspraak op implantaten moet sprake zijn van een zeer ernstig geslonken tandeloze kaak.¹ De ratio van deze bepaling is gelegen in de omstandigheid dat kaken die langdurig tandeloos zijn geleidelijk kunnen slinken tot een omvang waarop redelijkerwijs geen adequate conventionele gebitsprothese meer kan worden geplaatst.

De adviserend tandarts van verweerder heeft verzoekster onderzocht. Daarbij is vastgesteld dat geen sprake is van een tandeloze onderkaak. Er zijn nog 8 gebitselementen aanwezig. Er is geen reden om aan te nemen dat na eventuele verwijdering van de natuurlijke gebitselementen in de onderkaak geen conventionele gebitsprothese geplaatst kan worden. Daarnaast bestaat er geen wetenschappelijk bewijs dat de kaak sneller terugtrekt bij diabetes patiënten. De behandelend tandarts heeft onvoldoende aangetoond dat er sprake is van een bijzondere omstandigheid waardoor er niet gewacht kan worden met het aanbrengen van implantaten tot de kaak gestabiliseerd is.

Conclusie

Op basis van de beschikbare informatie in het dossier is niet aangetoond dat verzoekster een indicatie heeft voor bijzondere tandheelkundige hulp. De implantaten komen derhalve niet voor vergoeding in aanmerking ten laste van de basisverzekering.

¹ Art. 2.7 lid 2 Bzv

Zorginstituut Nederland
Zorg I

Het advies

Het Zorginstituut heeft kennisgenomen van de stukken en beoordeeld of verweerder terecht het gevraagde heeft afgewezen. Gelet op het bovenstaande adviseert het Zorginstituut tot afwijzing van het verzoek.

Datum
30 september 2019

Onze referentie
2019045409

Hoogachtend,

